

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judcători – Andrei Harghel, Constantin Alerguș, Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu,

în ședință publică, a examinat recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2013 în privința lui

Zamșa Viorel Mihail, născut la 22 iunie 1975, originar din s. Bălășești, r-ul Criuleni, domiciliat în or. Criuleni, str. Biruinței 18, ap. 18.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 11.08.2011 până la 25.10.2012;

Instanța de apel de la 10.12.2012 până la 25.04.2013;

Instanța de recurs de la 17.09.2019 până la 17.12.2013.

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Nicolae Suvac care a pledat pentru admiterea recursului ordinar;

Avocatul Vadim Oltu și inculpatul Zamșa V. au solicitat respingerea recursului ordinar declarat de procuror ca neîntemeiat.

Examinînd materialele cauzei în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 25.10.2012 Zamșa Viorel de sub învinuirea prevăzută de art. 328 alin. (1) și 332 alin. (1) CP a fost achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Prin sentința nominalizată s-a reținut, că inculpatul Zamșa Viorel de către organul de urmărire penală se învinuiește de faptul precum, că activînd în funcția de ofițer de urmărire penală al Comisariatului de poliție raional Criuleni, fiind investit cu atribuții în baza Legii privind statutul ofițerului de urmărire penală, adică fiind o persoană care efectuează urmărirea penală, examinînd informația de la Spitalul raional Criuleni din 26.10.2008 asupra decesului cet. Gore Petru, care a fost depistat pe traseul Criuleni - Chișinău, în s. Onițcani, r-nul Criuleni, presupunîndu-se că a fost tamponat de automobil, materialele acumulate fiind înregistrate în Registrul sesizărilor cu privire la infracțiuni al CPR Criuleni (R-1) cu nr. 1030 din 02.2008 și, fiindu-i transmis spre examinare conform art. 274 din Codul de procedură penală, a înscris în explicațiile cet. Lovțov Mihai date false și anume, a indicat faptul precum că acesta ar fi văzut cum Gore Petru a căzut de pe scările barului din preajma casei sale, de fapt, Lovțov Mihai a făcut asemenea declarații la indicațiile lui Zamșa Viorel.

Prin rechizitoriu, inculpatul Zamșa Viorel se mai învinuiește și de faptul că în calitate de ofițer de urmărire penală, examinînd în ordinea art. 274 Cod de procedură penală materialele, pe faptul internării cet. Gore Petru în Spitalul raional Criuleni, presupunîndu-se că a fost tamponat de un automobil, stabilind că în cazul decesului cet. Gore Petru există o bănuială rezonabilă că a fost săvîrșită o infracțiune și asupra

cazului urmează a fi pornită urmărirea penală, avînd interes personal, cu scopul micșorării volumului de lucru ce urma a fi efectuat și pentru a se eschiva de la activitatea complicată de identificare a persoanei ce a comis infracțiunea, conform art. 55 alin. (4) și art. 57 alin. (2) Cod procedură penală, și art. 13 din Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală nr. 333 din 10.11.2006, fiind obligat să înceapă urmărirea penală în cazul în care - cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare rezultă bănuiala rezonabilă că a fost săvîrșită o infracțiune și să conducă, din momentul înregistrării faptei social periculoase, măsurile operative de investigații pentru descoperirea infracțiunii, contrar atribuțiilor stabilite de lege, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate, după introducerea datelor false în explicațiile cet. Lovțov Mihai și Muntean Victor precum că cet. Gore Petru nu ar fi fost tamponat de automobil, dar a căzut de pe scările magazinului-bar, fără a lua în considerare rezultatele raportului de examinare medico-legală a cadavrului cet. Gore Petru, din care rezultă prezența multiplelor vătămări calificate de expert drept grave periculoase pentru viață, neîntemeiat la 15.07.2009 a întocmit raportul cu propunerea de a nu porni urmărirea penală și a înaintat materialele procurorului pentru a decide. Ca rezultat, urmare a prezentării materialelor cu date false, prin ordonanța procurorului din 31.07.2009 s-a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale care ulterior, la 29.06.2010 prin ordonanța Prim-adjunctului Procurorului General a fost anulată ca ilegală, fiind dispusă pornirea urmăririi penale în baza art. 264 alin. (3) lit. b) și 266 Cod penal.

3. Împotriva sentinței instanței de fond au declarat apeluri:

- procurorul, solicitînd casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare, invocînd că probe acumulate în cadrul urmăririi penale, obiectiv și deplin confirmă vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate;

- avocatul Vadim Oltu, invocînd dezacordul cu motivul pentru care a fost adoptată sentința de achitare și consideră greșit constatată prezența faptei de falsificare a declarațiilor lui Lovțov M. de către inculpat. Apărarea susține că instanța nu a dat în această parte o apreciere corectă probelor în baza principiilor generale de drept și anume, legalitatea procesului penal (art. 7 CPP), prezumția nevinovăției (art. 8 CPP) și a pus la baza concluziei probe ce urmau a fi apreciate critic, fără a aduce careva argumente, nu a contraargumentat poziția apărării. În rest cu constatările de fapt și de drept și concluzia instanței de fond apărarea este de acord și consideră că sentința în rest este motivată de fapt și de drept.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2013, au fost respinse apelurile procurorului și avocatului Vadim Oltu ca nefondate, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel, respingînd argumentele apelurilor a relevat, că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și de drept în cauză.

5. Procurorul, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar solicitînd casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, motivînd, că această instanță greșit a calificat totalitatea semnelor obiective și subiective ale faptelor prejudiciabile incriminate lui Zamșa Viorel.

6. Colegiu penal va respinge recursul acuzatorului de stat, reieșind din următoarele.

7. Îndeplinind cerințele art. 414- 417 Cod de procedură penală instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate în

instanța de fond și pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel, a adoptat hotărâre legală și întemeiată.

8. Menținând sentința de achitare, instanța de apel s-a referit la un șir de probe, care în ansamblul lor cu certitudine dovedesc nevinovăția lui Zamșa Viorel în comiterea excesului de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu.

Aceste acțiuni ale inculpatului nu se încadrează în dispoziția art. 332 al. (1) CP - falsul în actele publice după semnele înscrierii de către o persoană cu funcție de răspundere, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal.

Potrivit doctrinei penale, infracțiunea susnumită se comite cu intenție directă, motivul ei fiind unul special: conform învinuirii - din interes personal. Pentru interpretarea acestei noțiuni instanța consemnează că, în acord cu art. 1 al Legii cu privire la conflictul de interese, interesul personal constituie orice avantaj material sau de altă natură, urmărit ori obținut, în mod direct sau indirect, pentru sine sau pentru persoane apropiate de către persoana cu funcție de răspundere ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor de serviciu. Prin urmare, se are în vedere exclusiv năzuința obținerii unor avantaje nepatrimoniale și oricare alte motive nu pot ghida făptuitorul la comiterea infracțiunii specificate.

Instanța a mai notat, că nu poate reține ca motiv al infracțiunii interesul personal al inculpatului, deoarece nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată acel fapt, că inculpatul ar fi comis aceste acțiuni din interes personal, ori, concluzia acuzării că interesul personal constă în intenția de a micșora volumul de lucru necesar pentru descoperirea infracțiunii, nu poate fi reținut de instanță ca unul relevant în cauza dată, or, încetarea unei singure cauze penale, nu poate avea ca consecințe acest efect.

Astfel, instanța de apel corect a constatat lipsa unui element al componenței infracțiunii prevăzute la art. 332 alin. (1) CP și anume, latura subiectivă la care se referă motivul infracțiunii.

9. Cît privește, raportul de autosesizare asupra faptului comiterii de către inculpat a infracțiunii prevăzută de art. 332 alin. (1) CP (f.d. 24, vol. I), rapoartele de prelungire a termenului de examinare a sesizării (f.d. 133-139, vol. I), comunicarea telefonică de la Spitalul raional Criuleni (f.d. 140, vol. I); fotografie (f.d. 152, vol. I) - acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe în confirmarea acuzării adusă inculpatului, deoarece nu conțin informații din care să rezulte acțiunile imputate inculpatului, iar corpurile delictive: raportul cu propunerea de a nu începe urmărirea penală din 31 decembrie 2008 din materialul nr. 1030 din REI-1 a CPR (f.d. 160, vol. I), și explicațiile martorilor la cauză, ridicate prin ordonanța de ridicare din 14.02.2010 (f.d. 104-111, vol. I), cu excepția explicației lui Lovțov Miahail (f.d. 109, vol. I), nu pot fi puse la baza învinuirii pe motivul că nu au fost îndeplinite de către inculpat.

10. În același timp, instanța de apel nu a reținut argumentul primei instanțe precum că acțiunile lui Zamșa V. solicită o încadrare specială după semnele infracțiunii de falsificare a probelor în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală, infracțiune prevăzută de art. 310 alin. (2) CP, deoarece inculpatul a acționat în afara urmăririi penale, în faza de control al faptelor în ordinea art. 274 CPP și pînă la pornirea urmăririi penale, iar acest aspect nu permite a presupune că actul falsificat este probă în procesul penal. Actul falsificat de inculpatul Zamșa V. (explicația cet. Lovțov M.) este un act care stă la baza pornirii

sau refuzului în pornirea urmăririi penale, nefiind prevăzut de Codul de procedură penală ca probă și nici nu este apreciat ca probă.

11. Astfel, instanța de apel a constatat, că acțiunile inculpatului în încadrarea formulată de către acuzare nu și-au găsit confirmare și din aceste motive se menține concluzia instanței privind achitarea pe art. 332 alin. (1) CP – concluzie susținută de Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție.

12. Pe capătul de învinuire a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 328 alin. (1) CP, după indicii calificativi ai depășirii atribuțiilor de serviciu și anume săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, acțiuni care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, instanța de apel corect a constatat absența însăși a laturii obiective cât și a intenției inculpatului la depășirea atribuțiilor de serviciu.

La înaintarea propunerii de neîncepere a urmăririi penale, inculpatul Zamșa Viorel a procedat în conformitate cu prevederile art. 274 CPP, hotărîrea decisivă în pornirea sau neînceperea urmăririi penale, fiind atribuită exclusiv procurorului și în aspectul sus indicat, calitatea de subiect al infracțiunii - persoana cu funcție de răspundere în cazul neînceperii urmăririi penale - fiind procurorul.

Instanța de apel a mai constatat absența unui element al laturii obiective - daunelor în proporții considerabile intereselor publice și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege.

13. Infracțiunea specificată la art. 328 CP este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege. Astfel, ordonanța de neîncepere a urmăririi penale, fiind cu drept de contestare în instanța de judecată, acest drept ce nu a fost exercitat de către succesorul legal al părții vătămate Gore Petru. Din aceste considerente se respinge afirmația acuzării precum că prin nedescoperirea motivului decesului cet. Gore Petru s-au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Din considerentele menționate, următoarele acte din probatoriu: procesul-verbal de cercetare la fața locului (f. d. 141-142, vol. I), îndreptare la efectuarea constatării tehnico-științifică (f.d. 143, vol. I), explicația cet. Muntea Victor (f.d. 144, vol. I), explicația cet. Adam Ludmila (f.d. 145, vol. I); explicația cet. Istrati Veaceslav (f.d. 146, vol.I); explicația cet. Beghiu Mihail (f.d. 147, vol. I), explicația cet. Melnic Natalia (f.d. 148, vol. I), îndreptare la examinarea medico-legală (f.d. 149, vol. I), explicația cet. Muntea Victor (f.d. 150, vol. I), explicația cet. Lovțov Mihail (f.d. 109, vol. I), raport cu propunerea de neîncepere a urmăririi penale (f.d. 160, vol. I), scrisoarea de însoțire de la Procuratură (f.d. 161, vol. I), ordonanța de neacceptare a propunerii de neîncepere a urmăririi penale (f.d. 162, vol. I), raportul de examinare medico-legală (f.d. 163, vol. I), raportul cu propunerea de a nu începe urmărirea penală (f.d. 165, vol. I), ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale (f.d. 166, vol. I), instanța le-a apreciat ca fiind lipsite de relevanță pentru confirmarea învinuirii aduse.

14. În speță sentința de achitare s-a adoptat prin prisma prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 3) CPP. Sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu

întrunește elementele infracțiunii. Dat fiind faptul că din probele cercetate nu se confirmă că acțiunile comise de către Zamșa Viorel întrunesc toate elementele infracțiunilor incriminate, instanța de judecată corect a adoptat o sentință de achitare iar instanța de apel a menținut-o – concluzie susținută de Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție.

15. Din aceste considerente și în baza celor menționate, colegiul concluzionează că recursul declarat de acuzatorul de stat este neîntemeiat și se respinge cu menținerea hotărârii atacate. Recursul nu se întemeiază pe careva din motivele prevăzute în art. 427 CPP.

16. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2013 în privința lui **Zamșa Viorel Mihail**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 decembrie 2013, ora 9³⁰

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Andrei Harghel

Ion Arhiliuc

Constantin Alerguș

Iurie Diaconu